

PZL Combat Fighters – podpisy sylwetek

Strona 4.

Góra: PZL P.7a, numer seryjny 6.119, płk Ludomiła Rayskiego, dowódca Polskich Sił Powietrznych, 1933. Samolot jest uzbrojony w stary karabin maszynowy Vickers E z krótką osłoną/szczeliną. Kamuflaż: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Dół: PZL P.7a, numer seryjny 6.17, numer kodowy 5, należący do 121 Eskadry Myśliwskiej, Kraków, lato 1936 roku. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Strona 5.

Góra: PZL P.7a, numer seryjny 6.120, numer kodowy 1, 151 Eskadra Myśliwska, pilot por. Józef Brzeziński, dowódca 151 EM, lotnisko Brześć-Adamkowo, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Dół: PZL P.7a, numer seryjny 6.30, numer kodowy 3, 123 Eskadra Myśliwska, pilot kpt. Mieczysław Olszewski, dowódca 123 EM. Został zestrzelony i zginął 1 września 1939 roku. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329)

Strona 6.

Góra: PZL P.7a, numer seryjny 6.85(?), numer kodowy 5, 123 Eskadra Myśliwska, pilot ppor. Erwin Kawnik, zastępca dowódcy 123 EM, lotnisko Warszawa-Okęcie, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Dół: PZL P.7a, numer seryjny 6.133, numer kodowy 10, 162 Eskadra Myśliwska, pilot ppor. Zdzisław Zadroziński, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Strona 7.

PZL P.7a, numer seryjny 6.85(?), numer kodowy 5, 123 Eskadra Myśliwska, pilot ppor. Erwin Kawnik, zastępca dowódcy 123 EM, lotnisko Warszawa-Okęcie, wrzesień 1939.

Strona 8–9.

PZL P.7a, numer seryjny 6.11, numer kodowy 999, Szkoła Lotnicza w Ułężu, lotnisko Dęblin, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Numery seryjne wojskowe nie były stosowane na prawej stronie polskich samolotów.

Strona 10.

Góra: PZL P.7a, numer seryjny 6.74, numer kodowy 95, samolot dowódcy III/4 eskadry myśliwskiej, mjr. Leopolda Pamuły. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Dół: PZL P.7a, numer seryjny 6.125, numer kodowy 5, 162 Eskadra Myśliwska, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Strona 11.

PZL P.7a, numer seryjny 6.74, numer kodowy 95, samolot dowódcy III/4 eskadry myśliwskiej, mjr. Leopolda Pamuły.

Strona 12.

Góra: PZL P.7a, numer seryjny 6 (numer seryjny wojskowy nieznan), SPL w Dęblinie. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 336495).

Dół: PZL P.7a, numer seryjny 6.138, Școala de Perfecționare, pilot Elev Lt. Ștefan Alexandrescu, październik 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Strona 13.

PZL P.7a, numer seryjny 6.138, Școala de Perfecționare, pilot Elev Lt. Ștefan Alexandrescu, październik 1940.

Strona 14.

Góra: PZL P.7a, numer seryjny 6.112, Școala de Perfecționare, pilot Elev Slt. Nicolae Bătrânu, grudzień 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Dół: PZL P.7a, numer seryjny nieznan, numer 12. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Strona 15.

PZL P.7a, numer seryjny 6.112 ze Școala de Perfecționare, pilot Elev Slt. Nicolae Bătrânu, grudzień 1940.

Strona 16.

Góra: PZL P.11a, numer kodowy 4, 111 Eskadra Myśliwska, Warszawa, październik 1938. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Dół: PZL P.11a, numer kodowy 3, ppor. Jerzy Palusiński z 111 Eskadry Myśliwskiej, lotnisko polowe Zielonka koło Warszawy, 1 września 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Czarny numer podskrzydłowy 335-N.

Strona 17.

Góra: PZL P.11a, numer seryjny 7.35, numer kodowy 7, 112 Eskadra Myśliwska, lotnisko Zaborów koło Warszawy, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495). Czarny numer podskrzydłowy 712-N.

Dół: PZL P.11a, numer seryjny 7.47, numer kodowy 6, 112 Eskadra Myśliwska, lotnisko Warszawa, lato 1939. Krótko przed wybuchem wojny, prawdopodobnie w sierpniu 1939 roku, ten samolot i wszystkie maszyny 112 Eskadry zostały ozdobione nowym znakiem: „Skrzydłata Salamandra”. Po inwazji Armii Czerwonej na Polskę 17 września 1939 roku P.11a został ewakuowany do Rumunii przez plut. Ludwika Lecha. Był używany przez Rumuńskie Siły Powietrzne aż do wycofania ze służby 2 sierpnia 1946 roku. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Biały numer podskrzydłowy 60-N.

Strona 18.

PZL P.11a, numer seryjny 7.44, numer kodowy 10, 112 Eskadra Myśliwska, lotnisko Zielonka koło Warszawy, 1 września 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Czarny numer podskrzydłowy 783-N.

Strona 19.

PZL P.11a, numer seryjny 7.44, numer kodowy 10, 112 Eskadra Myśliwska, wrzesień 1939. Widoczne jest asymetryczne umieszczenie szachownic na górnej powierzchni skrzydła oraz czarny, trzycyfrowy numer podskrzydłowy. Polska szachownica na dolnej powierzchni lewego skrzydła została przesunięta obok zastrzałów, aby zrobić miejsce dla trzycyfrowego numeru podskrzydłowego. Szachownica na drugim skrzydle pozostała w standardowym miejscu.

Strona 20–21.

PZL P.11a, numer seryjny 7.20, numer kodowy 10, 114 Eskadra Myśliwska, lotnisko Poniatów, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495). Czarny numer podskrzydłowy 422-N.

Strona 22.

Góra: PZL P.11a, numer seryjny 7.14, numer kodowy 4, 113 Eskadra Myśliwska, lotnisko Warszawa-Okęcie, wiosna 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Dół: PZL P.11a z sił powietrznych Armii „Warszawa” (formacji sił polskich utworzonej 8 września 1939 roku do obrony stolicy Polski), po ewakuacji na Węgry, gdzie polskie oznaczenia zostały zamalowane

białymi kwadratami. Ten samolot był używany przez mjr. Eugeniusza Wyrwickiego i plut. Stanisława Rochmińskiego do lotów szturmowych z lotniska Warszawa-Mokotów przeciwko atakującym Warszawę Niemcom. Następnie samolot był używany przez Węgierskie Siły Powietrzne przez kilka lat. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Strona 23.

Góra: PZL P.11a, G.191, maj 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 35414). Narodowe oznaczenia w kolorach czerwonym, białym i zielonym wykonane farbami Cellaetern firmy Krayer. Żółte oznaczenia identyfikacyjne Osi.

Dół: PZL P.11a, HA-NBN, Budapesti Műgyetem Repülőklub, 1943. Kolor kamuflażu: całość w kolorze rubinowym (szkarłatnym) lub ceglasczerwonym. Kremowe paski wzdłuż kadłuba, w tym osłona silnika NACA, a także cywilne rejestracje. Narodowe oznaczenia w kolorach czerwonym, białym i zielonym. Żółte oznaczenia identyfikacyjne państw Osi.

Strona 24.

Góra: PZL P.11b-L, numer kodowy 44, Flotila 1 Vânătoare, lotnisko Pipera-Bukareszt, późne lata 30. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemny jasnoszary błękit (FS 35414).

Dół: PZL P.11b-L, numer kodowy 41, Flotila 1 Vânătoare, lotnisko Pipera-Bukareszt, późne lata 30. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemny jasnoszary błękit (FS 35414).

Strona 25.

PZL P.11b-L, numer kodowy 44, Flotila 1 Vânătoare, lotnisko Pipera-Bukareszt, późne lata 30.

Strona 26–27.

PZL P.11b-L, numer kodowy 23, Școala de Perfecționare, lato 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – piaskowy (FS 33531), ciemnozielony (FS 34102), brązowy (RAL8016), dolne powierzchnie – ciemny jasnoszary błękit (FS 36375).

Strona 28–29.

PZL P.11b-L, numer kodowy 25, lotnisko Târgșoru Nou koło Ploeshti, lato 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – ciemna ziemia (FS 30118), ciemnozielony (FS 34079), osłona silnika i paski na kadłubie oraz skrzydłach polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36375).

Strona 30–31.

PZL P.11b-K, numer kodowy 17, Flotila 2 Vânătoare, Grupul 4 Vânătoare, lotnisko Turda, lipiec 1940. Kolory kamuflażu: górne po-

wierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), jasnozielony (FS 34227), jasnobrązowy (FS 30219), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36463).

Strona 32–33.

PZL P.11b-K, numer kodowy 19, Flotila 2 Vânătoare, Grupul 4 Vânătoare (tymczasowo przydzielony do Escadilla de Antrenamet), lotnisko Turda, lipiec 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), jasnozielony (FS 34227), jasnobrązowy (FS 30219), dolne powierzchnie – ciemny jasnoszary błękit (FS 36463).

Strona 34–35.

PZL P.11b-K, numer kodowy 6, Școala de Perfecționare pentru Vânătoare, lotnisko Ghimbav, wrzesień 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), jasnozielony (FS 34227), jasnobrązowy (FS 30219), dolne powierzchnie – ciemny jasnoszary błękit (FS 36463).

Strona 36.

Góra: PZL P.11c, numer seryjny 8.78, numer kodowy 6, pchor. Janusz Maciński z 111 Eskadry Myśliwskiej, Sulejówek koło Warszawy, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Samolot posiadał numer podskrzydłowy 46-N, gdzie 46 było białe, a N czarne.

Dół: PZL P.11c, numer seryjny 8.14, numer kodowy 1, kpt. Stanisław Pietraszkiewicz, dowódca 112 Eskadry Myśliwskiej, maj 1936. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Strona 37.

Góra: PZL P.11c, numer kodowy 2, 114 Eskadra Myśliwska, lotnisko Dęblin, 1937. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495). Biały pasek na sterze kierunku i biała osłona koła. Biały numer podskrzydłowy 72-N.

Dół: PZL P.11c, numer seryjny 8.63, 121 Eskadra Myśliwska, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Czarny numer podskrzydłowy 39-K.

Strona 38.

Góra: PZL P.11c, numer seryjny 8.70, numer kodowy 10, por. Hieronim Dudwał, 113 Eskadra Myśliwska, Warszawa, wiosna 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329), niebieski pasek na prawym skrzydle. Czarny numer podskrzydłowy 170-N.

Dół: PZL P.11c, numer seryjny 8.115, numer kodowy 8, 121 Eskadra Myśliwska, lotnisko Kraków-Rakowice, wiosna 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Strona 39.

PZL P.11c, numer seryjny 8.70, numer kodowy 10, por. Hieronim Dudwał, 113 Eskadra Myśliwska, Warszawa, wiosna 1939.

Strona 40.

Góra: PZL P.11c, numer seryjny 8.34, numer kodowy 8, pchor. Władysław Chciuk, 122 Eskadra Myśliwska, lotnisko Aleksandrowice, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495). Czarny numer podskrzydłowy 142-K.

Dół: PZL P.11c, numer seryjny 8.93, numer kodowy 2, 122 Eskadra Myśliwska, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Strona 41

PZL P.11c, numer seryjny 8.34, numer kodowy 8, pchor. Władysław Chciuk, 122 Eskadra Myśliwska, lotnisko Aleksandrowice, wrzesień 1939.

Strona 42.

Góra: PZL P.11c, numer seryjny 8.8 (?), numer kodowy 8, 131 Eskadra Myśliwska, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Dół: PZL P.11c, numer kodowy 4, 131 Eskadra Myśliwska, lotnisko Małazewicze, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Czarny numer podskrzydłowy 804-P.

Strona 43

Góra: PZL P.11c, numer kodowy 6, 131 Eskadra Myśliwska, Poznań, 1938. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329).

Dół: PZL P.11c, numer kodowy 1, dowódca 132 Eskadry Myśliwskiej, lotnisko Poznań-Ławica, 1937. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie – jasnoszary błękit (FS 36495).

Strona 44.

Góra: PZL P.11c, numer kodowy 55, kpt. Florian Laskowski, dowódca III/4 DM, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie – późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie – ciemnoszary błękit (FS 26329). Numer seryjny samolotu to najprawdopodobniej

8.108. Zwracają uwagę różne kolory sekcji numeru seryjnego. Czarny numer podskrzydłowy 504-T.

Dół: PZL P.11c numer seryjny 8.110, numer kodowy 4, kpr. Stanisław Brzeski, 152 Eskadra Myśliwska, lotnisko Szpondowo koło Płońska, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie khaki (FS 30108), dolne powierzchnie ciemnoszary błękit (FS 26329).

Strona 45.

Góra: PZL P.11c numer kodowy 4, 161 Eskadra Myśliwska, lotnisko Lubitów koło Kowla, wrzesień 1938. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36495). Samolot podczas wielooddziałowych ćwiczeń na Wołyniu we wrześniu 1938 roku. Tylna część kadłuba, między kabiną pilota a ogonem, została pokryta warstwą białej farby zmywalnej, aby zaznaczyć przynależność do jednej ze stron konfliktu. Odnazka eskadry, „Skórzasty nietoperz” z czerwonym obramowaniem skrzydeł, została umieszczona przed numerem kodowym.

Dół: PZL P.11c numer kodowy 4, por. Jan Dzwonek, 161 Eskadra Myśliwska, lotnisko Lwów-Skniłów, sierpień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie wczesny khaki (FS 20122), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36495). Samolot został zestrzelony 2 września 1939 roku w walce powietrznej z Bf 110 z I./ZG 76. Por. Dzwonek, który prawdopodobnie zestrzelił Bf 110, wyskoczył ze spadochronem i przeżył, ale został ranny i poparzony.

Strona 46–47.

PZL P.11c, numer kodowy 3, Brygada Pościgowa, wrzesień 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie późny khaki (FS 30108) i oliwkowa zieleń, dolne powierzchnie ciemnoszary błękit (FS 26329). Czarny numer podskrzydłowy 62-W.

Strona 48–49.

PZL P.11c, numer kodowy 8-40 (dawny polski 8.40), Escadrila 50 Vânătoare, Grupul 4 Vânătoare, sierpień 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie polski późny khaki (FS 30108), ciemna zieleń (FS 34083) i jasna zieleń (FS 34227), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 50–51.

PZL P.11c, numer kodowy 312 (dawny polski 8.36), Grupul 4 Vânătoare, luty 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 52–53.

PZL P.11c, numer kodowy 315 (dawny polski 8.51), Grupul 4 Vânătoare, pilot Elev Av. Balta Konstantin, wrzesień 1942. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34083), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 54.

PZL P.11c, numer kodowy 318 (dawny polski 8.57), Grupul 4 Vânătoare, Szkoła Lotnictwa Myśliwskiego w Călărași, pilot Adj.Stag. Av. Victor Dumbrava, lato 1943. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34083), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 55.

Góra: I.A.R.-PZL P.11f nr 74, lato 1939. W 1939 roku samolot wciąż nosił przedwojenny schemat malowania, bardzo podobny do tego używanego na polskich myśliwcach PZL. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Dół: PZL/I.A.R. P.11F nr 75, Flotila 1 Vânătoare, pilot Elev T.R. Nicolae Rotaru, grudzień 1939. Kolory maskujące: górne powierzchnie polski późny khaki (FS 30108), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 56–57.

PZL/I.A.R. P.11F nr 114, Flotila 2 Vânătoare, pilot Adj.Stg.Av. Marian Voica, czerwiec 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219), brąz (RAL 840R – 8010) i jasna zieleń (FS 34227), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 58–59.

PZL/I.A.R. P.11F nr 65, Grupul 3 Vânătoare, pilot Adj.Av. Ioan Bosânceanu, czerwiec 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219) i ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463). Żółte pasy o szerokości 25 cm na skrzydłach i kadłubie (wprowadzone w październiku 1940 roku jako pomoc w rozpoznawaniu dla niemieckich pilotów operujących z Rumunii), żółta osłona silnika i Krzyże Michała, które zastąpiły kokardy na początku maja 1941 roku.

Strona 60.

Góra: P.11f nr 51, Escadrila 43, Grupul 3 Vânătoare, lotnisko Baden, pilot Sierz. TR Av. Romeo Neacșu, październik 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Dół: P.11f nr 87, Escadrila 43, Grupul 3 Vânătoare, lotnisko Baden, październik 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 61.

Góra: P.11f nr 91, Grupul 3 Vânătoare, lotnisko Baden. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie niebiesko-szary (FS 36463). W okresie od 28 czerwca do 22 września 1941 roku, obie grupy P.11f, Grupul 3 Vânătoare i Grupul 4 Vânătoare, zgłosiły zestrzelenie od 40 do 46 I-16 Rata, dzięki czemu pilo-

ci PZL zyskali miano „zabójców I-16”. Prawdopodobnie z tego powodu przyjęli unikalny sposób prezentacji swoich zwycięstw: szkic pilota PZL, który trzyma jednego lub dwóch I-16 na smyczy. Ten konkretny P.11f nr 91 nosił wizerunek jednego takiego zwycięstwa nad I-16 w niezwykłym miejscu, między żółtym pasem na kadłubie a statecznikiem pionowym.

Dół: P.11f nr 79, Escadrila 43, Grupul 3 Vânătoare, lotnisko Baden, pilot Adjutant Stagiari Av. Dimache Ioan, sierpień 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463). Na P.11f nr 79 namalowano dwa znaki zwycięstwa (szkic pilota PZL z dwoma I-16 na smyczy), które najprawdopodobniej przedstawiają dwa I-16 zestrzelone przez Adj. Av. Dimache 29 sierpnia 1941 roku.

Strona 62.

Góra: PZL/I.A.R. P.11f nr 119, Escadrila 45, Grupul 3 Vânătoare, Besarabia, pilot Adjutant Av. Ștefan Dumitrescu, czerwiec 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Dół: PZL/I.A.R. P.11f nr 95, Centrul Militar de Pilotaj, pilot Adj. Stag.Av. Constantin Bezdeleanu, maj 1944. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34128), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 63.

PZL/I.A.R. P.11f nr 119, Escadrila 45, Grupul 3 Vânătoare, Besarabia, pilot Adjutant Av. Ștefan Dumitrescu, czerwiec 1941.

Strona 64.

Góra: PZL P.24A nr 2008, 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie piasek i oliwkowa zieleń, dolne powierzchnie naturalny metal.

Dół: PZL P.24A nr 2009, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Strona 65.

PZL P.24A nr 2009, 1939.

Strona 66.

Góra: P.24a nr 2016, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Dół: P.24a nr 2018, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Strona 67.

I.A.R. P.24c nr 2136, wykorzystywany jako prototyp (wzorzec) do produkcji seryjnej P.24G, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Strona 68.

Góra: PZL P.24C nr 2126, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Dół: PZL P.24C nr 2122, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Strona 69.

PZL P.24C nr 2126, 1939.

Strona 70.

Góra: K.T.F P.24g nr 2140, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Dół: K.T.F P.24g nr 2141, 1939. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Strona 71.

K.T.F P.24g nr 2141, 1939.

Strona 72.

PZL P.24F nr 2016, 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie piasek i oliwkowa zieleń, dolne powierzchnie naturalny metal, lewe skrzydło czarne.

Strona 73.

Góra: PZL P.24B Yastreb, „Białe 22-1”, 902. Yato, 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie polski średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36495). Osłona silnika i zwężający się błysk wzdłuż kadłuba czerwony. Stylizowane linie na osłonach kół również w tym samym kolorze.

Dół: PZL P.24B Yastreb, „Białe 11-2”, 902. Yato, pilot: Podporucznik Viktor Evstatiev Pavlov, lotnisko Bozhurishte, czerwiec 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie polski średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36495). Osłona silnika i zwężający się pas wzdłuż kadłuba czerwony. Stylizowane linie na osłonach kół również w tym samym kolorze.

Strona 74–75.

PZL P.24B Yastreb, „Białe 1”, 1. Armeyski Orlyak, lotnisko Bozhurishte, lipiec 1937. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie polski średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie jasny błękit (FS 26329). Osłona silnika i zwężający się pas wzdłuż kadłuba czerwony.

Strona 76.

Góra: PZL P.24B Yastreb, „Białe 33-2”, 902. Yato, 1939. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie polski średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36495). Osłona silnika i zwężający się pas wzdłuż kadłuba czerwony. Stylizowane linie na osłonach kół również w tym samym kolorze.

Dół: PZL P.24B Yastreb, „Białe 5” (5/7017), 1/6. Orlyak, 6. Iztrebitelen Polk, lotnisko Asen, kwiecień 1941. Kolory kamuflażu: górne

powierzchnie polski średni khaki (FS 34088), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36495). Dolna osłona silnika i zwężający się pas wzdłuż kadłuba – żółte.

Strona 77.

PZL P.24B Yastreb, „Białe 5” (5/7017), 1/6. Orlyak, 6. Iztrebitelen Polk, lotnisko Asen, kwiecień 1941.

Strona 78–79.

I.A.R. – PZL P.24E, nr 19, Flotila 2 Vânătoare, lotnisko Câmpia Turzii, pilot Adj.Stag.Av. Leon Chirilă, czerwiec 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219), brąz (FS 30095) i ciemna zieleń (FS 34083), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 80.

Góra: I.A.R. – PZL P.24E, nr 28, Escadrila 62, Grupul 6 Vânătoare, pilot Adj. Stag. Av. Gârboviceanu, lotnisko Bukareszt-Pipera, wrzesień 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219), brąz (FS 30095) i ciemna zieleń (FS 34083), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Dół: I.A.R. – PZL P.24E, nr 24, Escadrila 62, Grupul 6 Vânătoare, pilot Adj. Stag. Av. Nicolae Solomon, lotnisko Bukareszt-Pipera, wrzesień 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219), brąz (FS 30095) i ciemna zieleń (FS 34083), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 81.

I.A.R. – PZL P.24E, nr 24, Escadrila 62, Grupul 6 Vânătoare, pilot Adj. Stag. Av. Nicolae Solomon, lotnisko Bukareszt-Pipera, wrzesień 1941.

Strona 82.

I.A.R. – PZL P.24E, nr 29, Flotila 2 Vt., lotnisko Turda, pilot Serg.TR.Av. Vasile Nicoară, sierpień 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie terakota (FS 30219), brąz (FS 30095) i ciemna zieleń (FS 34083), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 83.

Góra: I.A.R. – PZL P.24E, nr 15, Grupul 6 Vânătoare, lotnisko Pipera, lipiec 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34083) i brąz (FS 30095), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Dół: I.A.R. – PZL P.24E, nr 15, Grupul 6 Vânătoare, lotnisko Pipera, lipiec 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34083) i brąz (FS 30095), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 84.

Góra: I.A.R. – PZL P.24E, nr 9. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34083), brąz (FS 30095) i jasna zieleń (FS 34227), dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Dół: I.A.R. – PZL P.24E, nr 26. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń, dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 85.

I.A.R. – PZL P.24E, nr 26.

Strona 86–87.

I.A.R. – PZL P.24E, nr 21, Escadrila 62, pilot Sierż. TR Av. Ioan Olteanu, lotnisko Baden, wrzesień 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń, dolne powierzchnie jasny niebiesko-szary (FS 36463).

Strona 88–89.

PZL P.24F, nr D 129, 22nd Mira, lotnisko Salonika-Sedes, jesień 1940. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34096) i beż (FS 30257), dolne powierzchnie jasnoszary (FS 36473).

Strona 90–91.

PZL P.24G, nr D 102, poczek 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34096) i beż (FS 30257), dolne powierzchnie jasnoszary (FS 36473).

Strona 92–93.

Góra: PZL P.24G, nr D 109, poczek 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34096), beż (FS 30257) i ciemna ziemia (FS 30118), dolne powierzchnie jasnoszary (FS 36473).

Strona 94.

Góra: PZL P.24G, nr D 109, 22nd Mira, wiosna 1941. Kolory kamuflażu: górne powierzchnie ciemna zieleń (FS 34096) i beż (FS 30257), dolne powierzchnie jasnoszary (FS 36473).

Dół: PZL P.24G, nr D 116, lotnisko Tatoi w Atenach, 1938. Kolory kamuflażu: całość w naturalnym metalu.

Strona 95.

PZL P.24G, nr D 116, lotnisko Tatoi w Atenach, 1938.